

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0094 van 23 april 2013
in de zaak 1213/0095/SA/3/0081

In zake:

1. de heer **Werner VAN THIELEN**
2. mevrouw **Liesbeth DE CROM**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Kris LENS
kantoor houdende te 2800 Mechelen, Grote Nieuwendijkstraat 417
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
departement RWO, afdeling Antwerpen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Johan CLAES
kantoor houdende te 2550 Kontich , Mechelsesteenweg 160
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen:*

1. de **gemeente HEIST-OP-DEN-BERG**, vertegenwoordigd door het
college van burgemeester en schepenen
2. het **COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN** van de
gemeente Heist-op-den-Berg

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Cies GYSEN
kantoor houdende te 2800 Mechelen, Antwerpsesteenweg 18
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 18 oktober 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling Antwerpen van 28 augustus 2012 waarbij aan de eerste tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het herinrichten van Itegem-Centrum fase 1.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 2222 Heist-op-den-Berg, Karel Govaertsstraat (ite) zn/Ter Borchstraat (ite) zn en met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie B, nummer(s) HEIST-OP-DEN-BERG.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de verzoekende partijen tot tussenkomst betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 19 maart 2013, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jurgen VERVAECK die loco advocaat Kris LENS verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Diana ISLAMAJ die loco advocaat Johan CLAES verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Gilles FRANCOIS die loco advocaat Cies GYSEN verschijnt voor de tussenkomende partijen zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen van 13 juli 2012 (Procedurebesluit), zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

1.

De gemeente HEIST-OP-DEN-BERG, vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen en het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heist-op-den-Berg verzoeken met een aangetekende brief van 17 december 2012 om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 19 februari 2013 de verzoekende partijen tot tussenkomst toegelaten om in de debatten tussen te komen.

2.

Gelet op de door de Raad in het arrest van 5 februari 2013 met nummer A/2013/0037 aan het Grondwettelijk Hof gestelde prejudiciële vraag en gegeven de vaststelling dat, zoals hierna zal blijken, de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen niet zijn vervuld, dringt een uitspraak over de ontvankelijkheid van vermelde verzoeken tot tussenkomst zich in de huidige stand van het geding zich niet op.

IV. FEITEN

Op 2 april 2012 (datum van het ontvangsbewijs) dient de eerste tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“Herinrichting Centrum Itegem te Heist-op-den-Berg / Fase 1”*.

De aanvraag betreft de duurzame herinrichting van de kern van Itegem met het oog op een verbeterde verblijfskwaliteit, veilige verkeersdoorstroming en verhoogde fietsveiligheid. De aanvraag houdt bovengronds de heraanleg van de Karel Govaerstraat vanaf de brug over de Nete tot aan het Sint-Guibertusplein in. Er wordt aandacht besteed aan het snelheidsregime, de

veiligheid van de fietsers, het parkeren en de bereikbaarheid voor vrachtwagens. Een bijkomende doorsteek wordt gecreëerd op een klein pad achter de huizen in de Karel Govaertstraat, ter hoogte van de bocht aan het rusthuis. Dit zal een alternatief worden voor de fietsers. Tot slot wordt het Netepad (jaagpad) tussen de Karel Govaertstraat en de Nieuwendijk heraangelegd.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976 vastgestelde gewestplan 'Mechelen', gelegen in woongebied en in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 31 mei 2012 tot en met 30 juni 2012, worden drie bezwaarschriften ingediend, onder meer door de verzoekende partijen.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling Antwerpen brengt op 23 mei 2012 een gunstig advies uit.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen brengt in toepassing van het decreet van 30 juni 1993 inzake de bescherming van het archeologisch patrimonium op 30 mei 2012 een gunstig advies uit.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 7 juni 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen brengt aangaande de ligging binnen het gezichtsveld van het beschermd monument "Sint-Guibertkerk" op 7 juni 2012 een gunstig advies uit.

Het Centrum voor Toegankelijkheid van de provincie Antwerpen brengt op 11 juni 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Waterwegen en Zeekanaal NV brengt op 15 juni 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De tweede tussenkomende partij verleent op 17 juli 2012 het volgende voorwaardelijk gunstig advies:

" ...

2.e. Bespreking van de resultaten van het openbaar onderzoek

1. Het materiaalgebruik dat voorgesteld wordt in de Karel Govaertsstraat, klinkers en gezaagde, gebrande kassei ter hoogte van het platform, brengt lawaai en trillingen met zich mee, ook door de vele vrachtwagens die er passeren. De voorkeur gaat uit naar een zachtere asfalt.

Beoordeling: het is niet de bedoeling om ontradend te gaan werken voor doorgaand verkeer in de Karel Govaertsstraat, en om het verkeer te dwingen om traag te rijden. Dit is niet afdwingbaar als er geopteerd wordt voor een zachte, aantrekkelijke asfalt. Mensen zouden te gemakkelijk harder gaan rijden, in plaats van traag. En er zou geen enkele reden zijn om de Karel Govaertsstraat te mijden, als je er niet echt moet zijn. Door de gebrande, gezaagde kassei op het verkeersplateau, in de bocht aan te leggen, rekenen we erop dat het verkeer wel verplicht zal zijn om traag en aangepast rijgedrag te vertonen, wat de leefbaarheid zal verhogen, in plaats van te verlagen. Het bezwaar wordt niet weerhouden.

2. Bezwaar tegen de ligging van het fietspad over het perceel 320N.

Beoordeling: Het is niet de bedoeling het fietspad aan te leggen op perceel 320N, maar wel naast de afsluiting van dit perceel, en dit op het perceel van de Maatschappij voor de

Huisvesting. Hierover zijn reeds de nodige akkoorden met de Maatschappij voor de Huisvesting. Het is geenszins de bedoeling de woonkavel in te nemen. De plannen vermelden echter wel de ligging van het fietspad over perceel 320/n. Het bezwaar is op dit punt ontvankelijk. De plannen moeten voor dit deel van het fietspad aangepast worden. Wel is er vastgesteld dat een deel van de openbare wegenis, achter perceel 320N, en voor perceel 318 a2, werd ingenomen als tuin. Dit kan niet de bedoeling zijn en dient terug open gemaakt te worden. Het gaat immers over een openbare wegenis.

3. Bezwaar tegen de ligging van het fietspad ter hoogte van de achtertuinen Karel Govaertsstraat nrs 35 tot 47 omwille van volgende argumenten:

- verstoring van de rust van de bewoners;
- onveilige situatie doordat er garages zijn, die bereikbaar zijn via dit pad
- er zijn alternatieven mogelijk.

Beoordeling: het lijkt er niet op dat dit alternatieve fietspad de rust van de bewoners zal verstoren. Het fietsverkeer neemt sowieso meer het alternatief 'Achter de Hove', zoals bezwaarindieners zelf aangeven. Dit alternatief is vooral gericht op het vermijden van het bochtige en smalle tracé ter hoogte van de huisnummers 35-47. Wij denken hierbij vooral aan kinderen en oudere mensen, die echt in de Karel Govaertsstraat zelf moeten geraken. Er was geen ander alternatief om aanvaardbare fietspaden te creëren, waarmee alle partijen (zoals De Lijn, de provincie etc.) akkoord kunnen gaan.

De aanwezigheid van garages lijkt geen drastisch probleem. In elke openbare straat hebben mensen opritten en garages, en dient er altijd voorzichtig te worden omgesprongen met trage weggebruikers.

4. Vraag tot beperking busverkeer, Karel Govaertsstraat enkel toegankelijk maken voor plaatselijk verkeer of enkelrichting.

Beoordeling: Het is De Lijn die uitdrukkelijk verkiest om blijvend door de Karel Govaertsstraat te blijven rijden, en om de bestaande opstapplaatsen te behouden. Ook de aanwezigheid van de sociale woningen van de Maatschappij voor de Huisvesting in de Karel Govaertsstraat zijn een reden om het traject niet te verplaatsen naar Nieuwendijk-Hallaarstraat, hoewel deze piste zeker onderzocht is. Enkelrichtingsverkeer invoeren in Karel Govaertsstraat is ook onmogelijk, door de aanwezigheid van het distributiecentrum van de firma Casa. Die moeten immers met hun vrachtvervoer heen en terug geraken. Er is al geopteerd om geen vrachtverkeer door te lten richting Sint-Guibertusplein, zodat doorgaand vrachtvervoer via Nieuwendijk moet gaan. E weginrichting wordt daar ook echt aangepast aan dit verkeer.

5. Bezwaar tegen het plaatsen van hoogstammige boom ter hoogte van Karel Govaertsstraat 35,

Beoordeling: in heel het traject Itegem zullen een aantal hoogstammige bomen worden geplaatst, die zullen zorgen voor meer groen in de straat, en een landelijk gevoel. Ook door de aanwezigheid van deze bomen als verticaal element langs de straat, wordt het verkeer geremd. Het probleem is natuurlijk altijd dat niemand de boom net voor zijn deur wenst. De locatie van deze boom is strategisch, als verkeersremmend en – geleidend element in de bocht, en voldoende ver van de aanpalende woningen. Door regelmatige snoeibeurten kan er voor gezorgd worden dat er geen lichten en zichten ontnomen worden.”

...

Functionele inpasbaarheid

De aanvraag heeft betrekking op het centrum van Itegem. Deze omgeving wordt gekenmerkt door overwegend een aaneengesloten bebouwing bestaande uit woningen, handels- en horecazaken, met onder andere het verdeelcentrum van CASA. In het oosten grenst dit gebied aan de Grote Nete. De aanleg van het openbaar domein dateert uit de jaren '60 en is verouderd.

De vernieuwing van de openbare infrastructuur is functioneel inpasbaar.

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en de aanvraag

De aanvraag omvat de eerste fase van de volledige heraanleg van de dorpskern van Itegem, namelijk:

- *Karel Govaertsstraat vanaf Sint-Guibertusplein tot aan de Grote Nete*
- *Westelijke kade van de Grote Nete (deel tussen Karel Govaertsstraat en Nieuwendijk)*
- *Ter Borchstraat*

Zowel de ondergrond als de bovenbouw van het centrum is aan vernieuwing toe. Aquafin zal de DWA collector vernieuwen en de zijloop van de Huizebeek afkoppelen van de riolering in de Schoolstraat.

Ook de riolen worden vernieuwd, en het water afkomstig van de grote verharde oppervlakten, afkomstig van bedrijventerrein Casa, zal worden afgekoppeld.

Deze fase houdt bovengronds de heraanleg van de Karel Govaertsstraat in, vanaf de brug over de Nete (overgang met Krombeekweg) tot aan het Sint-Guibertusplein. Er wordt aandacht besteed aan het snelheidsregime, de veiligheid van de fietsers, het parkeren, en de bereikbaarheid voor vrachtwagens.

Een bijkomende doorsteek wordt gecreëerd op een klein pad achter de huizen in de Karel Govaertsstraat, ter hoogte van de bocht aan het rusthuis. Dit zal een alternatief worden, voor fietsers die liever niet langs het smalle, bochtige traject fietsen.

Bovendien wordt de Netekade (jaagpad) tussen de Karel Govaertsstraat en de Nieuwendijk heraangelegd, in dezelfde materialen als de rest van het centrum, zodat de Nete terug meer een link krijgt met het centrum.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De aanleg van Itegem-Centrum, en hier specifiek voor wat betreft fase 1 Karel Govaertsstraat, is op alle gebied doordacht. Het uitgangspunt was het vernieuwen van riolering en nutsleidingen. Uiteraard diende dan ook de bovenbouw heraangelegd te worden. Er is dan ook geopteerd om terug een dorpsgevoel te creëren in Itegem, en ook om de band met de Nete gevoelsmatig terug te vergroten.

Het basisconcept van de volledige heraanleg van de dorpskern van Itegem is om van Itegem terug het dorp aan de Nete te maken, waarbij de link van het centrum met de Grote Nete moet worden versterkt.

Er is dan ook gekozen voor een sobere, kwalitatieve aanleg, die verkeersremmend en -ontradend moet werken. Er wordt aandacht besteed aan een veiligere verkeersdoorstroming, een verhoogde fietsveiligheid en een verbeterde verblijfskwaliteit. De verblijfskwaliteit is momenteel immers bedreigd door de grote verkeersdoorstroming.

Ter zake wordt o.a. de Karel Govaertsstraat uitgewerkt met een verkeersplateau (zone 30) met gemengd verkeer. Fietssuggestiestroken in beton versmallen de straat wat extra verkeersremmend werkt. Er wordt bij de herinrichting bijkomend aandacht geschonken aan groenaanplantingen. Een bijkomende doorsteek voor langzaam verkeer wordt gecreëerd op een klein pad achter de huizen in de Karel Govaertsstraat, ter hoogte van de bocht aan de sociale woningen van de Maatschappij voor Huisvesting. Deze verbinding zal een alternatief worden, voor fietsers die liever niet langs het smalle, bochtige tracé van de Karel Govaertsstraat fietsen.

Bij de herinrichting van een straat als de Karel Govaertsstraat waar zich woningen en handelszaken langs bevinden alsook een distributiecentrum, met er voldoende aandacht besteed worden aan veiligheid enerzijds en verblijfskwaliteit anderzijds. Het voorliggende ontwerp bundelt deze twee samen met de groenaanleg tot een coherent geheel kaderend in een totaalaanleg van het centrum van Itegem.

Het Neteplateau en de kade krijgen een analoge aanleg als het andere verkeersplateau waarbij de kade in niet gezaagde-kassei met 2 stroken in beton voor fietsers en wandelaars de kade terug aan het dorp linkt en de band van Itegem met de Nete versterkt hetgeen een van de belangrijke uitgangspunten van de herinrichting van Itegem is. Momenteel is deze link van de Grote Nete met het centrum immers nauwelijks voelbaar.

Het bodemreliëf

Volgens de informatie op het ingediende ontwerp vinden er slechts beperkte reliëfwijzigingen plaats.

Het project heeft geen invloed op de waterhuishouding. De waterparagraaf wordt toegevoegd aan dit besluit.

Hinderaspecten, gezondheid,gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen

Niet van toepassing.

Mobiliteitsimpact

De impact op de mobiliteit is zeer goed afgewogen. Het ganse concept is zowel op een GBC als een PAC doorgesproken en goedgekeurd.

De keuzes inzake weginrichting en materialen is afgestemd op het verkeersregime. Hoofdbedoeling is om ontradend te werken voor doorgaand verkeer, zeker in de Karel Govaertsstraat.

Waterparagraaf

Het eigendom is niet gelegen in een overstromingsgevoelig gebied. Bij de herinrichting wordt een gescheiden rioleringsstelsel aangelegd, met lozing van het RWA in de Grote Nete. De RWA van CASA wordt maximaal aangesloten op de oude Huizebeek.

2.h. Advies en eventueel voorstel van voorwaarden

Het advies is gunstig mits het bijgevoegde plan inzake aanpassing van het fietspad ter hoogte van perceel 320/n gevolgd wordt. Het is immers de bedoeling het fietspad aan te leggen naast de afsluiting van perceel 320/n, op het perceel van de Maatschappij voor de Huisvesting. Hierover zijn reeds de nodige akkoorden met de Maatschappij voor de Huisvesting.

...

De verwerende partij beslist op 28 augustus 2012 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

HET OPENBAAR ONDERZOEK

In toepassing van de Vlaamse codex Ruimtelijke Ordening en het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000, en latere wijzigingen, betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingaanvragen, is de aanvraag onderworpen aan een openbaar onderzoek.

De aanvraag is verzonden naar de gemeente HEIST-OP-DEN-BERG voor de organisatie van het openbaar onderzoek. Het vond plaats van 31/05/2012 tot 30/06/2012. Er werden 3 bezwaren ingediend. De bezwaren handelen over:

1. Het materiaalgebruik dat voorgesteld wordt in de Karel Govaertsstraat, klinkers en gezaagde, gebrande kassei ter hoogte van het platform, brengt lawaai en trillingen met zich mee, ook door de vele vrachtwagens die er passeren, De voorkeur gaat uit naar een zachtere asfalt.
2. Bezwaar tegen de ligging van het fietspad over het perceel 320N
3. Bezwaar tegen de ligging van het fietspad ter hoogte van de achtertuinen Karel Govaertstraat nrs 35 en 47 omwille van volgende argumenten: verstoring van de rust van de bewoners en de creatie van een onveilige situatie doordat er garages zijn, die bereikbaar zijn via dit pad. Er zijn alternatieven mogelijk.
4. Vraag tot beperking busverkeer, Karel Govaertstraat enkel toegankelijk maken voor plaatselijk verkeer of enkelrichting.
5. Bezwaar tegen het plaatsen van hoogstammige boom ter hoogte van Karel Govaertstraat 35.
- 6.

Na onderzoek van de bezwaren en opmerkingen worden volgende standpunten hieromtrent ingenomen:

1. Het standpunt ingenomen door het college van burgemeester en schepenen van Heist-op-denBerg van 17/07/2012 wordt gevolgd.
2. Dit bezwaar is gegrond, er werd een aangepast voorstel van fietspad gevoegd bij het dossier. Het is noodzakelijk dit aangepast deel van het plan uit te voeren. Dit aangepast deel van het plan dd. 23/08/2012 wordt gehecht aan de stedenbouwkundige vergunning. (zie bijlage 8)
3. Het standpunt ingenomen door het college van burgemeester en schepenen van Heist-op-denBerg van 17/07/2012 wordt gevolgd.
4. Het standpunt ingenomen door het college van burgemeester en schepenen van Heist-op-denBerg van 17/10/2012 wordt gevolgd.
5. Het standpunt ingenomen door het college van burgemeester en schepenen van Heist-op-denBerg van 17/10/2012 wordt gevolgd.

...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Deze beoordeling - als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de codex:

- functionele inpasbaarheid; De herinrichting van de bestaande straat is functioneel inpasbaar.
- Mobiliteitsimpact: De impact op de mobiliteit is zeer goed afgewogen. Het hele project werd zowel op de GBC als op de PAC doorgesproken en goedgekeurd.
- Schaal: Aanvaardbaar.
- ruimtegebruik en bouwdichtheid: Stedenbouwkundig aanvaardbaar.
- visueel-vormelijke elementen: Alles werd zeer doordacht ontworpen.
- cultuurhistorische aspecten: niet van toepassing
- het bodemreliëf: niet van toepassing

- *hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen: Het project heeft als doel een verbetering aan te brengen aan de veiligheid. Dit is geslaagd.*

ALGEMENE CONCLUSIE

De aanvraag is stedenbouwkundig aanvaardbaar onder de hierna gestelde voorwaarden.

BIJGEVOLG WORDT OP 28 AUG. 2012 HET VOLGENDE BESLIST:

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning of aan de aanvrager, die ertoe verplicht is

1° het college van burgemeester en schepenen en de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar per beveiligde zending op de hoogte te brengen van het begin van de werkzaamheden of handelingen waarvoor vergunning is verfeend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die werkzaamheden of handelingen;

2° de volgende voorwaarden na te leven:

- *De voorwaarden opgelegd in het advies van Provinciebestuur - Dienst Welzijn - Centrum voor Toegankelijkheid, uitgebracht op 11/06/2012 moeten strikt gevolgd worden. (zie bijlage 2)*
- *De voorwaarden opgelegd in het advies van Waterwegen en Zeekanaal nv., uitgebracht op 15/06/2012 moeten strikt gevolgd worden. (zie bijlage 4)*
- *De voorwaarden opgelegd in het advies van het Agentschap Natuur en Bos - Antwerpen, uitgebracht op 07/06/2012 moeten strikt gevolgd worden. (zie bijlage 6)*
- *De voorwaarden opgelegd in het advies van het College van Burgemeester en Schepenen van Heist-op-den-Berg, uitgebracht op 17/06/2012 moeten strikt gevolgd worden. (zie bijlage 7)*
- *Dat het deel van het fietspad wordt aangepast in functie van het ingediende bezwaar, volgens het bijgevoegd en aangepast deel van het plan dd. 23/08/2012 (zie bijlage 8).*

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

1.

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partijen bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan. De tussenkomende partijen betwisten de ontvankelijkheid van het beroep en verwijzen hiertoe naar het gebrek aan procesbevoegdheid in hoofde van de verwerende partij.

2.

De Raad is echter van oordeel dat de excepties van de verwerende partij en de tussenkomende partijen slechts onderzocht en beoordeeld dienen te worden wanneer vastgesteld moet worden dat de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad slechts een bestreden vergunningsbeslissing schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“..."

Zoals hierboven reeds werd vermeld zijn verzoekende partijen eigenaars en bewoners van het pand Karel Govaertsstraat 35, gelegen te midden van de thans vergunde werken.

Immers zal net achter de tuin van verzoekende partijen een nieuwe fietsverbinding worden aangelegd en zal voor hun deur de Karel Govaertsstraat worden heraangelegd in nieuwe materialen dewelke een aanzienlijke bijkomende hinder voor verzoekende partijen zullen veroorzaken.

Uit onderstaande foto genomen vanuit de tuin van verzoekende partijen blijkt afdoende dat de hinder die zij zullen ondervinden van de creatie van een nieuwe fietsverbinding ernstig zal zijn.

Waar zij thans immers genieten van absolute rust en privacy in hun achtertuin, dreigen zij thans geconfronteerd te worden met tal van fietsers en mogelijks ook sluipverkeer of hangjongeren dewelke deze privacy zullen komen verstoren en desgevallend inkijk zullen kunnen nemen in de achtertuin van verzoekende partijen.

Deze fietsverbinding zal bovendien het eigendom van verzoekende partijen doormidden snijden, nu zij net tussen de percelen 320N en 318A2 zal lopen.

Waar zij zich thans bevinden aan het uiteinde van een strook openbaar domein dewelke tevens dient ter ontsluiting van een aantal garages, staat vast dat deze weg nu zal geopend worden voor doorgaand verkeer.

Waar zij thans aldus van niemand last hebben, zij zitten immers aan het uiterste uiteinde van de straat, zullen zij nu geconfronteerd worden met doorgaand verkeer.

Zulks mag tevens blijken uit onderstaande foto's die tevens in een fotodossier als stuk gevoegd worden.

...

In het verleden oordeelde Uw Raad reeds dat het benaastigen van de afbraak van een gebouw, zeker een gebouw met een zekere omvang, voor een belanghebbende dermate

moeilijk is dat het aangevoerde nadeel moeilijk te herstellen is. (RvVb 20 december 2011, nr. S/2011/0167)

Zulks geldt des te meer in voorliggend geval nu het hier de volledige eerste fase van de herinrichting van het centrum van Itegem betreft, hetgeen aldus des te ingrijpender is.

Verzoekende partijen zullen dan ook op geen enkele overheid moeten rekenen om hen te steunen in een eventuele vordering tot herstel in de vorige toestand.

Verzoekende partijen zijn van oordeel dat de afname de hinder waarmee zij geconfronteerd dreigen te worden door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, een voldoende ernstig karakter vertonen om als moeilijk te herstellen ernstig nadeel te worden aanvaard.

*Er is dan ook voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde voor het schorsen van een vergunning ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.
...*

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

In casu dient te worden vastgesteld dat het beweerde nadeel van verzoekende partij niet ernstig is, noch het persoonlijk karakter ervan op afdoende wijze wordt aangeduid.

Het beweerde nadeel van verzoekende partijen komt neer op:

- *Het gebruik van nieuwe materialen in de Karel Govaertsstraat zou bijkomende hinder veroorzaken;*
- *De aanleg van het fietspad zou ‘tal van fietsers en mogelijks ook sluipverkeer of hangjongeren’ met zich meebrengen, die de privacy van verzoekers zouden komen verstoren en ‘desgevallend’ inkijk zouden kunnen nemen;*
- *De fietsverbinding zou het eigendom van verzoekers doormidden snijden.*

a. Hinder door nieuwe materialen wegdek

Verzoekende partijen beperken zich wat betreft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel met betrekking tot het gebruik van nieuwe materialen op het wegdek van de Karel Govaertsstraat louter tot de bewering dat dit bijkomende hinder zou veroorzaken.

Een volledige lezing van het verzoekschrift verheldert verder niet veel meer, behalve dat verzoekende partijen tijdens het openbaar onderzoek zouden hebben ‘aangegeven’ dat het voorgestelde materiaalgebruik aanleiding zou geven tot aanzienlijke overlast, in het bijzonder geluidsoverlast. Verderop stellen verzoekende partijen dat zij ‘met zekerheid kunnen beweren’ dat het gekozen materiaalgebruik voor bijkomende hinder zou zorgen.

Studie van het bezwaar van verzoekende partijen in het kader van het openbaar onderzoek leert vervolgens enkel dat zij de vrees uiten dat er toename zou zijn van lawaaihinder.

Het wordt al duidelijk uit de door verzoekende partijen zelf gebruikte woorden dat zij geenszins hinder door gebruik van de nieuwe materialen aantonen. Zij houden het bij

uitingen van vrees en beweringen. Zij dienen echter met stukken concreet aan te tonen dat er een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou zijn door uitvoering van de verleende vergunning. Zij doen dat echter geenszins.

Zij kunnen dat overigens ook niet. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heist-op-den-Berg heeft hierover echter als volgt reeds geadviseerd:

“Het is net de bedoeling om ontradend te gaan werken voor doorgaand verkeer in de Karel Govaertsstraat, en om het verkeer te dwingen om traag te rijden. Dit is niet afdwingbaar als er geopteerd wordt voor een zachte, aantrekkelijke asfalt. Mensen zouden te gemakkelijk harder gaan rijden, in plaats van traag.

En er zou geen enkele reden zijn om de Karel Govaertsstraat te mijden, als je er niet echt moet zijn. Door de gebrande, gezaagde kassei op het verkeersplateau, in de bocht aan te leggen, rekenen we erop dat het verkeer wel verplicht zal zijn om traag en aangepast rijgedrag te vertonen, wat de leefbaarheid zal verhogen, in plaats van te verlagen. Het bezwaar wordt niet weerhouden.”

Verzoekende partijen doen hier schamper over en laten uitschijnen alsof slechts ijdele ‘hoop’ zou gevestigd worden op het ontradende effect van de wegingdeling en het gebruik van de gekozen materialen. Uiteraard is aan de opmaak van het dossier voldoende studie vooraf gegaan en moet ‘rekenen op’ niet worden gelezen als ‘hopen op’ maar als voldoende zekerheid. Daartegenover stellen verzoekende partijen slechts beweringen. Zelfs al zouden zij ‘met zekerheid’ kunnen beweren dat bijkomende lawaaihinder zou bestaan, dan blijft het louter beweren.

Bovendien verliezen zij uit het oog dat een groot deel van de weg zal bestaan uit betonstraatstenen (het fietspad, de oversteekplaatsen over de volledige breedte van de weg) en dat van betonstraatstenen duidelijk is aangetoond dat de lawaaihinder van dit materiaal uiterst beperkt is (STUK 7).

Verzoekende partijen tonen dus niet voldoende aan dat zij “last” zouden ondervinden van bijkomende lawaaihinder of andere hinder. Nog minder tonen zij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan.

b. Vermindering van privacy en inkijk door nieuw fietspad en ligging fietspad

Ook wat dit aspect betreft beperken verzoekende partijen zich tot de loutere beweringen dat er ‘mogelijks’ nieuw doorgaand sluipverkeer zou ontstaan, dat ‘mogelijks’ hangjongeren voor hinder zouden zorgen en dat ‘tal van fietsers’ de privacy van verzoekende partijen zouden verstoren en ‘desgevallend’ inkijk zouden kunnen nemen.

Deze beweringen worden opnieuw door geen enkel concreet feit of bewijs gesteund. Verzoekende partijen brengen enkel vrij omstandig foto’s bij van de huidige situatie van de plaatsen waar het tracé van het nieuwe fietspad komt te liggen, zonder echter verder te duiden hoe deze foto’s aantonen (1) dat er ernstige bijkomende hinder zou zijn en (2) hoe ernstig die hinder zou zijn.

Het tracé loopt inderdaad tussen twee percelen die toevalligerwijs beide eigendom zijn van verzoekende partijen. Op het ene perceel ligt de woning van verzoekende partijen, op het andere perceel de garage. Het tracé blijft echter op openbare bedding lopen. Dat verzoekende partijen zich deze bedding impliciet als tuin hebben toegeëigend, is onrechtmatig, zoals ook de verwerende partij heeft gerepliceerd in de bestreden

beslissing. Verzoekende partijen kunnen deze toestand dan ook niet aan verwerende partij of aan tussenkomende partijen tegenwerpen.

De impliciete schets die verzoekende partijen maken, komt erop neer als zou het fietspad door hun tuin lopen en aldus inkijk verlenen en een verstoring van de privacy opleveren. Deze schets komt echter niet overeen met de feiten, aangezien het fietspad louter op openbare bedding loopt. Dat deze openbare bedding steeds tussen de twee afgescheiden percelen van verzoekende partijen heeft gelopen, is geen element eigen aan de huidige bestreden vergunning, maar een reeds lang bestaande toestand.

Vanop het fietspad bestaat alleszins, zo blijkt ook uit de foto's die verzoekende partijen zelf bijbrengen, in ieder geval geen inkijk in de woning. De muren aan de kant van het fietspad zijn blinde muren.

Wat de inkijk in de tuin betreft: die ligt en blijft ook liggen naast openbaar domein. Dat er thans geen personen passeren, is deels aan verzoekende partijen zelf te 'danken' doordat zij zich dit stuk openbare weg blijkbaar impliciet hebben toegeëigend en afgesloten met een betonnen plaat. Dat deze onrechtmatige toestand nu niet meer zal kunnen bestaan, kan voor verzoekende partijen niet als nadeel beschouwd worden.

Bovendien dient inkijk vanop de openbare weg geduld te worden.

Artikel 680bis van het Burgerlijk Wetboek bepaalt immers dat de wettelijke beperkingen inzake afstand van zichten op naburig erf niet van toepassing zijn op aangelanden van openbare wegen en spoorwegen die tot het openbaar domein behoren.

Zelfs al zou geoordeeld worden dat de zichten door de feiten zouden veranderen - quod non in casu want het pad is en blijft openbaar domein - moet vastgesteld worden dat er juridisch geen verandering optreedt.

Enige bijkomende hinder tonen verzoekende partijen dus niet aan op dit punt. A fortiori tonen zij dus ook geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan.

Het is daarnaast duidelijk dat het nieuwe fietspad geen sluipverkeer zal doen ontstaan. Daar waar het nu een doodlopend pad betreft, blijven de breedte, het uitzicht en de toegang ongeveer dezelfde, alleszins in die mate dat gemotoriseerd verkeer niet uitgenodigd wordt om het fietspad als rijbaan te gebruiken.

Bovendien is het aan de gemeente om hiertegen op de gebruikelijke manier op te treden en zal hiervoor worden gezorgd (zo zal het fietspad bv. ook voorzien zijn van openbare verlichting, wat de aantrekkelijkheid voor 'hangjongeren' al zal verminderen): die kwestie is ook verder niet relevant in het kader van de vergunningsprocedure.

Het nadeel dat verzoekers aanvoeren is dan ook "hypothetisch" aangezien het niet ressorteert uit de bestreden beslissing zelf maar uit mogelijke misbruiken die daar later van kunnen gemaakt worden. Indien er zich dergelijke misbruiken zouden voordoen zullen de geëigende instanties hiertegen optreden.

Verzoekende partijen tonen op dit punt dus ook geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan.

De rechtspraak van de Raad van State waar verzoekende partij op dit punt naar verwijst,

kan heden niet langer worden bijgetreden nu een derde-belanghebbende wel over mogelijkheden beschikt om een herstel in de oorspronkelijke staat te realiseren dan wel een stillegging van de werken te bekomen indien de onwettigheid van de bestreden beslissing voldoende aannemelijk zou zijn, quod certe non.

Tevens heeft het Grondwettelijk Hof in zijn recent arrest nr. 29/2011 van 24 februari 2011 de mogelijkheid tot het inleiden van een substituerende milieustakingsvordering bevestigd, zodat ook de stelling dat verzoekende partij aangewezen zou zijn op de acties van verzoekers in tussenkomst niet opgaat.

Bovendien is het vergunde project niet van die aard en omvang dat het herstel door een particulier onmogelijk te verkrijgen zou zijn in geval van een gebeurlijke vernietiging van de stedenbouwkundige vergunning.

...

Bijgevolg dient het verzoek tot schorsing te worden verworpen bij gebreke aan een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de zin van de rechtspraak van Uw Raad voor Vergunningsbetwistingen.

...”

3.

De tussenkomende partijen formuleren met betrekking tot het door de verzoekende partijen ingeroepen moeilijk te herstellen ernstig nadeel een quasi gelijkaardige repliek als de verwerende partij.

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl.*, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen dienen aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

Als moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij met de voorliggende vordering wensen te voorkomen, voeren de verzoekende partijen aan dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing lawaaihinder zal veroorzaken door het materiaal waarmee de straat zal worden heraangelegd. De verzoekende partijen stellen verder dat er rust- en privacyhinder en inkijk zal ontstaan aangezien het aan te leggen fietspad achter hun tuin voor sluipverkeer en hangjongeren zal zorgen.

3.

In zoverre de verzoekende partijen aanvoeren dat de heraanleg van de straat, rekening houdend met het voorgenomen materiaalgebruik, voor lawaaihinder zal zorgen, stelt de Raad vast dat de verzoekende partijen onvoldoende concrete en precieze gegevens aanreiken die de Raad toelaten om de ernst van het ingeroepen nadeel daadwerkelijk te onderzoeken en vervolgens te beoordelen. In het bijzonder valt niet na te gaan in welke mate de beoogde heraanleg en het daarbij vooropgestelde materiaalgebruik in vergelijking tot het actuele materiaalgebruik en tot de huidige staat van het wegdek voor een toename van geluidshinder zullen zorgen. In zoverre de heraanleg bovendien een verkeerscontradend effect nastreeft, ontbeert het ingeroepen nadeel de voor de schorsing vereiste ernst.

4.

Ook wat de mogelijke privacyhinder en inkijk betreft dient de Raad vast te stellen dat de toelichting van de verzoekende partijen omtrent deze nadelen eerder algemeen en oppervlakkig is. De verzoekende partijen hebben weliswaar een omstandig fotodossier bij hun verzoekschrift gevoegd doch deze stukken laten de Raad niet toe om tot de ernst van de ingeroepen nadelen te besluiten. Het lijdt geen twijfel dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing aanleiding zal geven tot een toename van het aantal verkeersbewegingen (fietsers en voetgangers) maar of dit gepaard zal gaan met ernstige, laat staan moeilijk te herstellen, privacyhinder en inkijk wordt niet, minstens onvoldoende, aangetoond.

Nog los van de vraag of de verzoekende partijen inderdaad een deel van de openbare wegnis al dan niet wederrechtelijk hebben ingenomen teneinde de twee percelen waarvan zij eigenaar zijn met elkaar te verbinden, konden de verzoekende partijen niet zonder meer aannemen dat de betrokken openbare wegnis een overwegend privaat gebruik zou blijven kennen. Het feit dat de verzoekende partijen hun percelen, die zich aan weerszijden van de reeds bestaande bedding bevinden, in de toekomst niet langer op dezelfde wijze zullen kunnen blijven gebruiken, kan gelet op de concrete omstandigheden van het dossier, in het bijzonder de configuratie van de percelen van de verzoekende partijen en de bestaande bedding van de reeds aanwezige openbare wegnis, evenmin als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aangemerkt worden.

5.

In zoverre de verzoekende partijen tot slot aanvoeren dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing aanleiding zal geven tot '*sluipverkeer*' en de aanwezigheid van '*hangjongeren*' is een stelling die naar het oordeel van de Raad geheel op vermoedens berust en als nadeel het niveau van de loutere hypothese niet overstijgt zodat zij niet dienstig kan aangewend worden om de gebeurlijke schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te verantwoorden.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de ontvankelijkheid van de verzoeken tot tussenkomst van de gemeente Heist-op-den-Berg en van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heist-op-den-Berg wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.
3. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de tweede kamer, voorgezeten door Hilde LIEVENS.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer: 1213/0095/SA/2/0081.

4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 23 april 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Katrien VISSERS

Filip VAN ACKER